

יום ב', כ"ט בשבט תשס"ב (11 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

במסכת ברכות, [דף ד' עמוד א] **אנו למדים**, "למד לשונך לומר איני יודע..."

איני יודע למה קורה כל מה שקורה לנו בתקופה האחרונה, מלבד שבתור אדם מאמין, (כפי שאומר הרמב"ם בשלושה-עשר העיקרים שלו [העיקרים ה-10-11]): "אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל מעשה בני אדם וכל מחשבותם... [וגומל טוב לשומרי מצוותיו ומעניש לעוברי מצוותיו]."

ואני מאמין שהכל לכיוון פדיון עם ישראל וגאולתו. מתוך כך אינני גם יודע ולא מבין מה שקרה בעירנו, עיר האבות באר-שבע, אתמול. זמן רב אני תוהה כי למרות שבאר-שבע נמצאת בציר המקשר את עזה לחברון, כנראה זכות אבות (או זכויות אחרות שאינני מודע להן) מצילות אותנו מאלה הקמים לכלותנו. וזאת רק סיבה אחת למה אני כל-כך אוהב את העיר הזאת ואת תושביה. איני יודע, אך אני מאמין...

מתוך האמונה הזאת, ומתוך רצון ללמוד דבר שיוכל בכל-זאת להועיל, מזכרתי **בחלום יעקב אבינו**: [בראשית כ"ח 10-19] "ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש ויקח, מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא. ויהנה סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלוקים עולים ויורדים בו... וייקץ יעקב משנתו, ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה שער השמים. וישכם יעקב בבוקר ויקח את האבן... ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה."

ולמה נקרא שמו **לוז? מלמדנו המדרש** [מעם לועז, בראשית י"ח 16]: "בשעה שלחמו ישראל בכנענים לנחול הארץ, היתה עיר אחת ששמה לוז שנפלה בגורלו של שבט יוסף, ואי אפשר היה ללכוד אותה בשום פנים, משום שעשו שם תחבולות... שכן לפני העיר היתה מערה גדולה שדרכה היו נכנסים. ולפני המערה היה עץ לוז עב מאד וגדול ושביתו היה חקוק פתח, ודרך העץ היו נכנסים למערה ומשם לעיר. וכשבקשו בני [השבט] יוסף לקחתה, לא ידעו היכן פתח העיר. כך, היו יושבים מול אותו העץ והיו מחכים שמא ייצא אחד מן העיר וישאלוהו. עבר כנעני אחד ושאלוהו לשער העיר. ואותו כנעני היה חושש לדבר, לכן הראה להם באצבעו. וכך נכנסו לתוך העיר פתאום, והרגו כל התושבים... ורק אותו אדם עם כל משפחתו נצלו. ... ואפילו למלאך המוות אין רשות ליכנס לאותה עיר, וכך חיים תושביה הרבה שנים ואינם מתים כל זמן שהם בתוך העיר. וזקנים שיש להם חיים קשים ונמאסו עליהם החיים, יוצאים מחוץ לעיר, ובהיותם שם הם מתים. אבל כל זמן שאינם יוצאים את העיר אינם מתים... ואותה עיר זכתה למעלה הזאת בגלל אותו כנעני שהורה להם מקום העיר אעפ"י שלא הלך עמהם, כמו שכתוב, מי שעושה לווייה ברגליו, בוודאי יזכה לשכר טוב."

בבאר-שבע, כתוב [בראשית כ"א 33] "**ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם ה' א-ל עולם**". חז"ל מלמדינו כי אפשר ללמוד מהמלה "אשל" שלושה רכיבים למצוות **הכנסת אורחים**: **אכילה**, **שתיה**, **לויה** (בשעה שנפרדים, לצאת עם האורח קצת מן הדרך).

הבה נתחזק (כולנו, ולא רק תושבי באר-שבע) במצווה זו, **מצוות הכנסת אורחים**, שהעיר באר-שבע נוסדה על-פיה ומצטיינת בה. ----- "...על שלשה דברים העולם עומד – על התורה, ועל העבודה ועל גמילות חסדים." [אבות א' ב']

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה!

הדף מוקדש לרפואתו השלמה של **בננו יצחק יוסף הכהן בן ביילע זלאטע** בתוך שאר חולי ישראל